

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor kultury a památkové péče
Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

Č.j.: KUOK 86606/2019

V Olomouci dne 23. srpna 2019

Sp.zn.: KÚOK/38169/2019/OSKPP/685

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: JUDr. Miluše Sedláčková

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Mgr. Sabina Soušková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“), t a k t o:

(dále jen „obviněný“),

se uznává vinným

ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť neoznámil záměr provádět jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, a to zemní práce a odvoz zeminy na pozemcích [REDAKCE]

[REDAKCE] a v délce od rodinného domu [REDAKCE] provedené ve dnech 1. – 2. 4. 2019, které jsou územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Za tento přestupek se obviněnému ukládá podle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči

pokuta ve výši 2 000 Kč, slovy: dvatisíce korun českých.

Obviněnému se dále dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, ve výši 1 000 Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol [REDAKCE], variabilní symbol [REDAKCE].

Odůvodnění

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor sportu, kultury a památkové péče (dále jen „správní orgán“) byl Archeologickým centrem Olomouc, příspěvkovou organizací, U Hradiska 42/6, 779 00 Olomouc, telefonicky upozorněn dne 2. 4. 2019, že na pozemcích [REDAKCE], jsou prováděny terénní úpravy a vlastník pozemků neoznámil záměr provádět zemní práce Archeologickému ústavu Akademie věd ČR.

[REDAKCE] jako vlastník výše uvedených pozemků, umožnil zaměstnancům Archeologického centra Olomouc, příspěvkové organizace a správnímu orgánu prohlídku předmětných pozemků dne 2. 4. 2019 ve 14:00 hodin. Úvodem sdělil, že neprovádí terénní úpravy, pouze odvoz stavební suti ze starých hospodářských budov a rozpadlého oplocení, proto tuto činnost neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Práce prováděl 1. – 2. dubna 2019. S pracemi již skončil a další úpravy nebude provádět.

Na místě bylo zjištěno, že terénní úpravy byly provedeny v šířce pozemků [REDAKCE] a v délce od rodinného domu na pozemku [REDAKCE]. Tloušťka terénních úprav, spočívající v odbagrování zeminy, se pohybovala od cca 20 cm do 100 cm. Povrch byl zarovnan lžící bagru, takže nebylo možno zjistit, zda zde nebyly archeologické nálezy. O zjištěných skutečnostech byl dne 2. 4. 2019 sepsán úřední záznam a pořízena fotodokumentace.

K dotazu správního orgánu ze dne 8. 4. 2019 č.j. KUOK 38274/2019 ohledně zemních prací na pozemcích [REDAKCE], sdělil Magistrát města Olomouce, odbor stavební, dopisem ze dne 10. 4. 2019 č.j. SMOL/101337/2019/OS/PS/Mod, že v současné době stavební úřad neeviduje žádná aktivní řízení na pozemcích [REDAKCE]. Stavební úřad současně zaslal správnímu orgánu kopii protokolu z kontrolní prohlídky na místě samém uskutečněné dne 2. 4. 2019, ve kterém popsal provedené práce v rozsahu, jak zjistil i správní orgán.

K žádosti správního orgánu ze dne 8.4.2019 č.j. KUOK 38169/2019 sdělil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v. v. i., dopisem ze dne 11. 4. 2019 č.j. ARÚB/2043/19 DS, že mu výše uvedená stavba oznámena nebyla a jedná se o území s archeologickými nálezy I. kategorie, tzn., že se v místě stavby již archeologické nálezy a situace vyskytují a nadále vyskytovat budou. Toto území je chráněno jako veřejný zájem podle zvláštních právních předpisů. Na tomto území s archeologickými nálezy I. kategorie musí v případě provádění zemních prací proběhnout záchranný archeologický výzkum.

K žádosti správního orgánu ze dne 27. 5. 2019 č.j. KUOK 54329/2019 sdělilo Archeologické centrum Olomouc, příspěvková organizace, že celé území městské části Olomouc – [REDAKCE] je zapsáno ve Státním archeologickém seznamu jako UAN 1 – č. [REDAKCE], tedy jako území s pozitivně prokázaným výskytem archeologických nálezů. Svým významem se jedná o důležitou a významnou archeologickou lokalitu. Od roku 1997 bylo v lokalitě zachyceno a prozkoumáno 1 864 zahloubených sídlištních objektů, 4 kostrové a žárové hroby a na části katastru i kulturní pravěké souvrství. Unikátní a evropského významu jsou zde zachycené doklady pochodového tábora římských legií ze závěru 2. století n.l., z období tzv. Markomanských válek.

Neoznámením jiné činnosti, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů – provedením terénních úprav a odvozem zeminy v šířce pozemků [REDAKCE] a v délce od rodinného domu na pozemku [REDAKCE], tloušťka terénních úprav se pohybovala od cca 20 cm do 100 cm, povrch byl zarovnan lžící bagru, archeologickému ústavu a neumožněním zde provedení záchranného archeologického výzkumu, vznikla škoda na území s archeologickými nálezy. Škoda byla vyčíslena Národním památkovým ústavem, územním odborným pracovištěm v Olomouci dne 10. 5. 2019 pod č.j.

391/34083/2019 ve výši nákladů na provedení záchranného archeologického výzkumu na dotčených pozemcích a to ve výši 45 000,- Kč bez DPH. Tyto náklady odvodil NPÚ od nákladů na prozkoumání 1 m³ kulturní vrstvy lokality, a to od fáze prvního vkopu, přes vyzdvižení a ošetření nálezů, kresebné, fotografické a měřičské dokumentování situací, po laboratorní zpracování nálezů. Takové náklady činí v exponovaných areálech 1000 až 10 000 Kč/1 m³. Vzhledem k tomu, že se v případě předmětných částí pozemků jedná o exponovaný areál nejnižšího řádu, zvolil NPÚ částku 100 Kč/1 m³. Při rozměrech odtěžené plochy 750 m², průměrné hloubce výkopu 0,60 m činí kubatura 450 m³, celkové náklady na výzkum tak činí 45 000 Kč bez DPH.

Opatřením ze dne 18. 6. 2019 č.j. KUOK 64568/2019 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že neoznámil záměr provádět zemní práce na pozemcích [redacted], které jsou územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Nařízeného ústního jednání dne 8. 7. 2019 se obviněný zúčastnil a na dotaz správního orgánu, zda při provádění zemních prací nebyly zjištěny nějaké nálezy, uvedl obviněný, že na předmětných pozemcích se nic nenacházelo.

V závěru ústního jednání byla obviněnému dána možnost vyjádřit se k projednávané věci, po předchozím poučení o právech a povinnostech účastníka správního řízení. Obviněný uvedl následující: „Dle mého mínění nebyla naplněna skutková a materiální podstata spáchání přestupku podle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, neboť nebyly provedeny zemní práce, které by naplňovaly skutkovou podstatu § 103 zákona č. 183/2006 Sb. terénní úprava, odst. 1 písm. b). Tento názor sdílí i stavební úřad Magistrátu města Olomouce, který byl na místním šetření na základě anonymního udání a byl o tom učiněn záznam. Oznámení archeologickému ústavu jsem neučinil, protože jsem se domníval, že toto oznámení je nutné pouze při provádění stavebních prací. Stavební práce budou prováděny na základě vydaného stavebního povolení Magistrátu města Olomouce, a než k těmto pracím dojde, bude o tom archeologický ústav v předstihu vyrozuměn. Jednání ve věci stavebního povolení probíhají již od roku 2017 a dosud vydáno není.“.

Opatřením ze dne 5. 8. 2019 č.j. KUOK 78686/2019 dal správní orgán obviněnému možnost před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 15. 8. 2019. Obviněný se ke správnímu orgánu dostavil dne 14. 8. 2019 ve 13:20 hodin, seznámil se s celým obsahem spisu správního orgánu sp.zn. KÚOK/38169/2019/OSKPP/685. Obviněný si ofotil dokumenty ze spisu, které neměl k dispozici a uvedl, že se k věci nebude dále vyjadřovat.

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Cílem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči je umožnit provedení záchranného archeologického výzkumu před zničením archeologických situací stavební nebo jinou činností.

Dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dle § 39 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči lze za tento přestupek uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že obviněný nesplnil oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, když neoznámil Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět jinou činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů, tj. zemní práce a odvoz zeminy na pozemcích [redacted] (v rozsahu šířky pozemků [redacted] a v délce od rodinného domu na pozemku [redacted], dne 1. – 2. 4. 2019, které jsou územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Skutečnost, že obviněný nesplnil uvedenou oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla činnost prováděna, je územím s archeologickými nálezy potvrdil Archeologický ústav Akademie věd ČR, Brno, v.v.i., ve svém dopise ze dne 11. 4. 2019 č.j. ARÚB/2043/19 DS. Archeologický ústav dále uvedl, že se jedná o území s archeologickými nálezy I. kategorie, kde musí v případě provádění zemních prací proběhnout záchranný archeologický výzkum.

Obviněný nepopřel, že neoznámil svůj záměr provádět výše uvedenou činnost Archeologickému ústavu Akademie ČR, když do protokolu z ústního jednání dne 8. 7. 2019 uvedl: “Oznámení archeologickému ústavu jsem neučinil, protože jsem se domníval, že toto oznámení je nutné pouze při provádění stavebních prací.”.

Neoznámením záměru provádět výše uvedenou činnost bylo ohroženo, resp. znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu na předmětných pozemcích, přestože se jedná o lokalitu, kde vzhledem k dosavadním nálezům lze další nálezy s vysokou pravděpodobností očekávat.

Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště nebo ohrožení provedení archeologického výzkumu. Důvodem pro zproštění odpovědnosti za porušení této povinnosti nejsou ani předchozí zásahy do lokality s archeologickými nálezy.

Jak vyplývá z ust. § 23 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologickým nálezem je věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. Výraz zpravidla znamená, že archeologickým nálezem může být věc nebo soubor věcí nikoliv pouze pod zemí. Mohly se tedy archeologické nálezy nacházet i ve stavební sutí ze starých hospodářských budov, které obviněný z pozemků odvážel.

Nesplněním uvedené oznamovací povinnosti naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Jelikož se obviněný dopustil jednání jako fyzická osoba, je nedílnou součástí posuzování odpovědnosti obviněného za spáchaný přestupek rovněž otázka jeho zavinění. Podle ust. § 15 odst. 1 zákona o přestupcích k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek se vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. V daném případě není zákonem forma zavinění výslovně stanovena, proto stačí zavinění z nedbalosti. Při posouzení způsobu zavinění správní orgán vycházel z vyjádření obviněného do protokolu dne 8. 7. 2019, kdy tento uvedl, že se domníval, že požadované oznámení je nutné pouze při provádění stavebních prací, které on neprováděl.

Pokud jde o formu zavinění, správní orgán vyhodnotil jednání obviněného jako nedbalost nevědomou, neboť obviněný nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

Na základě výše uvedeného považuje správní orgán za prokázané, že jednáním obviněného byly naplněny formální znaky projednávaného přestupku, tj. došlo k naplnění všech znaků uvedené skutkové podstaty přestupku. K úplnému vyhodnocení jednání obviněného bylo nutno zohlednit i materiální stránku tohoto jednání, tedy míru nebezpečnosti jeho činu pro společnost. Míra společenské nebezpečnosti u přestupků musí být alespoň nepatrná. V tomto ohledu správní orgán posoudil konkrétní veřejný zájem, který byl porušen. Tímto veřejným zájmem je požadavek na ochranu archeologického dědictví, který je zajišťován prováděním záchranných archeologických výzkumů na základě oznámení osob, které budou provádět stavební nebo jinou činnost na území s archeologickými nálezy, archeologickému ústavu.

Skutečnost, že obviněný předem neoznámil záměr provádět výše popsanou činnost archeologickému ústavu a znemožnil provedení záchranného archeologického výzkumu, ohrozil tímto shora uvedený veřejný zájem a to v míře vyšší než nepatrné.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 2 000 Kč, zcela při dolní hranici zákonné sazby a to s ohledem na skutečnost, že se jedná ze strany obviněného o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, obviněný v řízení se správním orgánem spolupracoval a uvedl, že stavební práce budou prováděny na základě vydaného stavebního povolení Magistrátu města Olomouce, a než k těmto pracím dojde, bude o tom archeologický ústav v předstihu vyrozuměn.

Současně však musel správní orgán přihlídnout ke skutečnosti, že v daném území se archeologické situace vyskytují a bylo tak znemožněno provedení záchranného archeologického výzkumu.

Pokutu ve výši 0,05% z maximální možné výše pokuty považuje správní orgán za přiměřenou i vzhledem k požadavku přiměřenosti správního trestání z hlediska nároků na její represivní a odrazující charakter.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše uložené pokuty při dolní hranici zákonné sazby, odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Správní orgán v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, uložil dále obviněnému povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

K námitce obviněného, že provedené zemní práce nenaplnují ust. § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a nevyžadovaly tak povolení stavebního úřadu, uvádí správní orgán, že pro naplnění skutkové podstaty výše uvedeného přestupku je nerozhodné, zda se jedná o terénní úpravy, které nevyžadují příslušné povolení stavebního úřadu.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Sabina Soušková
vedoucí oddělení památkové péče

Obdrží:

